

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudce Ondřeje Mráčky a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **D. K.**, zast. Mgr. Michaelou Kasper Beňovou, se sídlem Masarykova 1250/50, Lysá nad Labem, proti žalované: **Vězeňská služba ČR, Věznice Plzeň**, se sídlem Klatovská tř. 202, Plzeň, proti rozhodnutím žalované ze dne 10. 4. 2019, čj. VS-82967-5/ČJ-2019/801130, a ze dne 29. 4. 2019, čj. VS-106073-4/ČJ-2019/801130, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 28. 2. 2020, čj. 30 A 77/2019-165,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovené zástupkyni žalobce, Mgr. Michaela Kasper Beňové, advokátce, **s e p ř i z n á v á** odměna a náhrada hotových výdajů ve výši **4 114 Kč**, která jí bude proplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaná uložila žalobci během jeho výkonu trestu odnětí svobody dvěma rozhodnutími ze dne 3. 4. 2019 a dne 24. 4. 2019 kázeňské tresty umístění do uzavřeného oddělení. Proti oběma rozhodnutím podal žalobce stížnosti, které byly následně zamítnuty rozhodnutími žalované ze dne 10. 4. 2019 a 29. 4. 2019, jak je uvedeno v záhlaví tohoto rozsudku. Proti těmto rozhodnutím se žalobce bránil žalobou u krajského soudu. Soud žalobu odmítl jako opožděnou, protože žalobci v případě obou rozhodnutí žalované již uplynula lhůta pro podání žaloby.

[2] Proti usnesení krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost z důvodu dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Stěžovatel tvrdí, že mu lhůta k podání žaloby nemohla uplynout, jelikož mu dosud žádné z napadených rozhodnutí nebylo doručeno; zpochybňuje přitom závěr žalované o tom, že rozhodnutí odmítl podepsat a převzít. Stěžovatel byl v době doručení hospitalizován, druhé rozhodnutí mu tedy (oproti záznamu ve spise žalované) nemohlo být

doručeno. Stěžovatel též vytýká krajskému soudu, že nezohlednil jeho žádost o osvobození od soudních poplatků spojenou s návrhem na ustanovení zástupce, po jejímž podání až do právní moci rozhodnutí o ní neběží lhůta pro podání žaloby.

[3] Žalovaná navrhuje kasační stížnost zamítnout. Dle žalované byla všechna rozhodnutí stěžovateli doručena (což je zaznamenáno i ve spisovém materiálu), druhé z napadených rozhodnutí bylo zasláno elektronicky do nemocničního oddělení Věznice Brno a tam předáno stěžovateli, který rozhodnutí podepsal. Stěžovatel podal žalobu a po ní i žádost o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce až několik měsíců po doručení obou rozhodnutí, tedy poté, co lhůta k podání žaloby již uplynula.

[4] Kasační stížnost má požadované náležitosti, byla podána včas a osobou oprávněnou. Důvodnost kasační stížnosti NSS posoudil v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.). Neshledal přitom vady, jimiž by se musel zabývat i bez návrhu.

[5] Kasační stížnost není důvodná.

[6] Podstatou kasační stížnosti je otázka doručení obou rozhodnutí žalované o stížnosti. Od toho se odvíjí včasnost žaloby, respektive uplynutí lhůty pro podání žaloby dle § 72 odst. 1 s. ř. s. Byla-li rozhodnutí vskutku doručena tak, jak říká žalovaná a krajský soud, je nepochybné, že žalobu podal stěžovatel pozdě.

[7] Doručování rozhodnutí o kázeňských trestech a o stížnostech proti nim je upraveno v § 76 odst. 2 a odst. 3 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody. Rozhodnutí, proti kterým je přípustná stížnost (tedy i rozhodnutí o uložení kázeňského trestu), se oznamují doručáním písemného vyhotovení; správní řád se na to nepoužije (§ 76 odst. 1 téhož zákona). Bližší postup při ukládání kázeňských trestů pak vyplývá z § 58 až § 60 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 345/1999 Sb., kterou se vydává řád výkonu trestu odnětí svobody, a § 31 a § 34 nařízení generálního ředitele Vězeňské služby České republiky č. 36/2014. Rozhodnutí o uložení kázeňského trestu umístění do uzavřeného oddělení se vyhotovuje písemně, oznamuje ústním vyhlášením a v jednom vyhotovení se vydává pachateli kázeňského přestupku, který jeho převzetí písemně stvrdí svým podpisem. Pokud pachatel odmítne rozhodnutí stvrdit podpisem a převzít, jak tomu bylo v této věci, zaměstnanec s kázeňskou pravomocí o takovém postupu odsouzeného učiní do rozhodnutí záznam. Takové rozhodnutí se pak zakládá do osobního spisu odsouzeného (§ 43 výše cit. nařízení generálního ředitele Vězeňské služby).

[8] Stěžovateli nelze přisvědčit, že by mu jednotlivá rozhodnutí nebyla doručena. Jak správně uvedl krajský soud, v případě rozhodnutí o stížnosti ze dne 10. 4. 2019 stěžovatel odmítl podepsat a převzít rozhodnutí o stížnosti, příslušný zaměstnanec tak o této skutečnosti učinil záznam. V případě rozhodnutí z 29. 4. 2019 ze správního spisu dokonce vyplývá, že toto rozhodnutí mu bylo dne 30. 4. 2019 předáno a on jej podepsal. Nadto je obsahem správního spisu též stížnost na napadené rozhodnutí, kterou stěžovatel v reakci na něj dne 14. 5. 2019 adresoval řediteli věznice. Neobstojí tedy tvrzení stěžovatele, že během pobytu v nemocnici neměl možnost se s rozhodnutím seznámit nebo jej podepsat kvůli tomu, že prý neměl k dispozici psací potřeby. Krajský soud tedy správně posoudil, že i toto rozhodnutí bylo stěžovateli doručeno.

[9] Žalovaná též správně poukazuje na to, že se doručení těchto rozhodnutí neuvede ve výpisu korespondence odsouzeného (dle § 24 odst. 7 výše cit. vyhlášky č. 345/1999 Sb. správa věznice takto eviduje jen vybrané druhy korespondence zasílané prostřednictvím držitele poštovní licence). Stěžovatel nemá pravdu, že by z neuvedení rozhodnutí o stížnostech

pokračování

v tomto výpisu mělo plynout jejich nedoručení. Touto logikou by pak mohlo být zpochybněno i doručení samotných rozhodnutí o uložení kázeňských trestů, které v tomto výpisu také není uvedeno, ale proti kterým sám stěžovatel prokazatelně podal stížnosti.

[10] Je také třeba odmítnout argument stěžovatele, který z jediné jím tvrzené nepřesnosti ve spise žalované (datování výpovědi svědka jednoho ze spáchaných kázeňských přestupků) paušálně dovozuje nespolehlivost celého spisu jako takového. Postup při doručování jednotlivých rozhodnutí v této věci (kdy druhé z nich dokonce stěžovatel sám podepsal, a stvrdil tak jeho převzetí) nebudí pochybnosti o tom, že by informace poskytnuté žalovanou měly být jakkoliv nespolehlivé nebo že by snad mělo docházet k systematickým pochybením při vedení spisu.

[11] Konečně z výše uvedeného též vyplývá, že žádost stěžovatele (která následovala až po podání samotné žaloby) o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce nemohla zabránit uplynutí lhůty pro podání žaloby. Tato lhůta totiž uplynula *před* podáním žaloby. Prominutí zmeškání této lhůty zákon v § 72 odst. 4 s. ř. s. vylučuje, a to bez ohledu na důvody takového zmeškání, proto ani návrhu na prominutí zmeškání lhůty nelze vyhovět.

[12] S ohledem na vše výše uvedené proto NSS zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 věta poslední s. ř. s.). Co se týče požadavku stěžovatele na osobní účast při jednání, odkazuje ho NSS na § 109 odst. 2 s. ř. s., podle něhož o kasační stížnosti rozhoduje NSS zpravidla bez jednání. *Považuje-li to za vhodné nebo provádí-li dokazování, nařídí k projednání kasační stížnosti jednání.* V nynější věci však jednání nebylo ani vhodné, ani NSS neprováděl dokazování (veškeré skutečnosti byly již obsaženy v soudním spise).

[13] O náhradě nákladů řízení NSS rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatelka nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměla úspěch; žalované náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

[14] Stěžovateli byla ustanovena zástupkyně z řad advokátů, Mgr. Michaela Kasper Beňová (usnesení krajského soudu ze dne 18. 9. 2019). Ustanovené advokátce se s přihlédnutím k § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. d) a § 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), přiznává odměna za zastupování 3 100 Kč za jeden úkon právní služby (sepsání kasační stížnosti) a paušální náhrada hotových výdajů 300 Kč; celkem částka 3 400 Kč. Advokátka je plátkyní DPH. Proto se tato částka zvýší o 21 %, tj. o 714 Kč. Celková částka, která činí 4 114 Kč, bude k rukám advokátky proplacena do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku. NSS jako další úkon neuznal doplnění kasační stížnosti ze dne 18. 5. 2020, protože tam není uvedeno nic, co by nemohlo být uvedeno již v textu samotné kasační stížnosti ze dne 8. 4. 2020.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. srpna 2020

Zdeněk Kühn
předseda senátu